

bilitet og den Indflydelse, den vilde udøve paa de øvrige jystke Baners Rentabilitet. Dette Spørgsmaal om Strandby er ganske vist et særligt vesterjystk Spørgsmaal, der uødvendigviis igjen maa komme paa Dagsordenen i en meget nær Fremtid. Jeg vilde ønske, at de ærede Herrer fra disse Egne vilde concentrere deres Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal hellere end paa Spørgsmaalet om Fjans som Frihavn.

Sylv. Jørgensen: Det er netop dette Spørgsmaal, jeg vilde berøre med et Par Ord ved Siden af det andet. Det er meget vist, at Sjælland trænger til Havne paa Vestkysten, men det er ligesaa vist, at man endnu ikke med nogen Bestemthed veed, hvor disse Havne skulle anlægges. Der er saaledes Udsigt til, at der kan blive en Frihavn ved Ringkjøbing, det vil sige Frihavn i den Betydning, at de, som skulle anlægge den, maae anlægge den for deres egne Penge, uden noget som helst Tilskud fra Statskassen. Det er af den Grund, at min Tanke ogsaa nærmest ledes hen paa Jernbanespørgsmaalet som det, der for denne Egn har den største Betydning i den nærmeste Fremtid. Jeg tør ikke indlade mig paa i Tal at godtgjøre, hvorvidt en Jernbane vil forrente sig, og heller ikke paa, hvor Meget Anlægget deraf vil koste; det er kun dens Retning, jeg vil paapege med et Par Ord. Det, som staar for mig som det absolut Vigtigste, som Hovedgrundtanken for det vestjystke Jernbaneanlæg i det Hele, er, at Jernbanen, som nu gaaer til Holstebro fra den ene Side og til Vandrup fra Øst, snarest muligt bliver forenet, og at der i Forbindelse dermed anlægges en Havn paa Vestkysten og et Stykke Bane dertil paa det Sted, hvor begge Dele kunne gjøres henfigtsmæssigt. Jeg har blot villet fremhæve dette, for ligesom den sidste ærede Taler, at henvende Opmærksomheden paa, at, om jeg end skal indrømme, at Staten har offret ikke ubetydelige Summer paa Veianlæg, vil dette dog ikke være tilstrækkeligt til at befordre Udviklingen i denne Deel

af Landet, saa at den nogenlunde kan holde Strid med det øvrige Land; det kan kun stee ved, at dette Strøg erholder lignende Communicationsmidler, som den øvrige Deel af Riget har.

Sermansen: Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds har omtalt min Betragtning af Skovloven, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at min Stilling til den var og er begrundet i, at der efter min Mening er Tale om en Frihed, der kan benyttes af den Enkelte til Skade for det Almene; men det forekommer det mig virkelig ikke, at der kan være Tale om ved den Sag, som vi her forhandle. Det ærede Medlem talte om Erfaringer med Hensyn til, hvorledes Frihavne fremkomme og opblomstre; men det forekommer mig, at han har kun fremsat en Paastand i saa Henseende uden egentlig at være kommen med Beviis, og, naar han talte om, at det var ved Mellemhandel, at Frihavne trivedes, saa troer jeg ikke, dette gjælder for den Frihavns Bedkommende, som jeg særligt nævuede, nemlig Odessa, thi ifølge statistiske Oplysninger, som jeg har haft Leilighed til at see, er det netop ved Ind- og Udsørsel til og fra det Land, hvortil denne Frihavn hører, at den har faaet sin store Betydning; og det er nu vor Mening — det ærede Medlem kan jo være af en anden —, at det, som her skulde bevirkes, og som vi haabe i Tidens Løb vil bevirkes, er, at Fjans kunde drage den Mellemhandel til sig, som nu Tybkland paa vor Bekostning fører for os. Naar det ærede Medlem har bedet os om at skaffe Oplysninger tilveie om Rentabiliteten osv. af den paa-tænkte Jernbane, saa er jo Spørgsmaalet om, hvorvidt et Havneanlæg ved Strandby er udsørligt eller ei, en Sag, som Regjeringen har taget i sin Haand, og hvorom ogsaa kun den alene kan skaffe de fornødne Oplysninger tilveie, og, hvad Jernbanen angaaer, har der jo i sin Tid foreligget en fuldstændig Plan til dens Udførelse fra Regjeringens Side, tillige-